

лото, това производство не е могло да получи развитие въ голѣмъ назмѣръ. Все пакъ въ добри години, въ селото на площада се явяватъ купища отъ зеленчуци, както въ Церова Кория, а също и пълни щайги съ грозде за продажъ.

Както въ другитѣ села, така и въ Кжпиново, градинарството въ чужбина е привличало младитѣ селяни. Отъ чужбина (Влашко, Бесарабия, Русия, Австроунгария и т. н.) кжпиновскитѣ градинари донасяли парични срѣдства, които наистина подпомагали на селото, но не разрешавали голѣмия въпросъ за осигуряване на постояненъ напредѣкъ и благоденствие.

Първенци градинари: Недю М. Кждревъ, Иванъ Кждревъ, Ст. М. Кокошковъ, Цанко Петковъ, Трифонъ Т. Денчевъ, Дончо Дончевъ, Петъръ Мариновъ Стайковъ, Иванъ Атанасовъ Кръстевъ, Тодоръ Ат. Кръстевъ, Костадинъ Пѣевъ Ганчевъ и др.

Горитѣ въ Кжпиново не сж малко, нито слаби и безъ цена. Общински, държавни и частни гори се набиратъ до 10,131 декари. Ала нашитѣ първобитни пѣтища и липсата на достатѣчни превозни срѣдства не улесняватъ доброто имъ използване.

Скотовѣдството не заема особено мѣсто въ селското домакинство. Нѣкога голѣмитѣ пасища можеха да отхранватъ кози и много овце, па и свине. Днесъ овцеразвѣдството е доста намалѣло. За 500 семейства има само 1,316 овце, което ще рече на семейство срѣдно се падатъ 2.6. Подобриенето на породата въ коневѣдството и работния добитѣкъ е чувствително.

Отъ домашнитѣ птици, особено гжскитѣ, патицитѣ, покрай рѣката и воденицитѣ намиратъ изобилна храна и се отличаватъ съ чистъ външенъ изгледъ. Тука преобладавала кждравата гжска, отлично изкжпана въ ржката.

Индустрия и търговия. — Въ Кжпиново голѣмата балканска рѣка е истинска благодатъ. Силната вода улеснява мелничарството. Едновременно съ темни джерки — воденици днесъ сж замѣнени съ валцови и освѣтлени съ електричество. Ние посетихме Ковачевитѣ валцови мелници, които днесъ обслужватъ околнитѣ села. Водата презъ септемврий бива бистра и достатѣчна. По дължината на водата се извишаватъ стройни и китни ели, които съ здравитѣ си дънери радватъ коритаритѣ. Не по-малко се радва човѣкъ на градината между воденицата и рѣката. Нѣкога тѣзи мѣста бѣха пасища само на гжски и патици, днесъ тѣ сж покрити въ красиви лехи, препълнени съ сочни червени домати, увиснали на вгънати дрѣжки. До тѣхъ желти, червени, топчести и разнообразни пиперки даватъ главнитѣ багри на лехитѣ.